

Stichting Vernieuwing en Herstel

e-mail: sybrandi@ziggo.nl tel. 0320-25 24 16.
Penningmeester Lelystad NL98 ABNA 059.33.28.493.
Website: www.vernieuwingenherstel.nl

Jaarverslag 2023

Beste vrienden,

Als werkers in het kader van de Stichting Vernieuwing en Herstel stellen we u op de hoogte van ons reilen en zeilen in het afgelopen jaar. We stellen het op de hoogste prijs, dat u zich bij ons werk betrokken voelt.

Retraitedagen

Ook in het afgelopen jaar zijn we enkele keren bij elkaar geweest voor een retraitsdag in Lelystad met het thema "De Goddelijke Wil," waarbij wij luisteren naar wat Luisa Piccarreta van Jezus meende te verstaan. Deelnemers zijn dankbaar en ervaren deze dagen als een verdieping voor hun geestelijk leven.

Joodse begraafplaatsen

Kees Sybrandi is dankbaar, dat ons werk van verzoening met het Jodendom doorgaat. Jan Pieter van Dalen uit Hierden heeft het voorzitterschap van de werkgroep van hem overgenomen. Hij is al vele jaren betrokken bij ons werk en staat van harte achter onze motivatie.

In **Haarlem** is dit voorjaar 3 dagen gewerkt met totaal ca. 60 vrijwilligers. De letters van ruim 200 grafstenen zijn opnieuw zwart gemaakt. Daarnaast zijn er grafperken gewied en waar nodig werden de hoekpaaltjes vastgezet. Een plaatselijke werkgroep zorgt ervoor, dat het er netjes uit blijft zien. In **Groningen** zijn de banden van een flink aantal grafperken opnieuw gemetseld. In **Emmen** is er op 2 begraafplaatsen gewerkt. Er zijn stenen schoongemaakt, gelijmd, recht gezet, grafperken opgeknapt en van nieuw grind voorzien.

In **Utrecht** is de groep vrijwilligers weer regelmatig bezig geweest met grasmaaien, onkruid wieden en verdere voorkomende werkzaamheden. Ook in **Arnhem** blijft het werk doorgaan en zorgt een kleine groep vrijwilligers ervoor, dat de begraafplaats er netjes uit blijft zien. In **Oud Beijerland** zijn de banden van grafperken opnieuw gemetseld en is er geletterd.

In **Eindhoven** zette de plaatselijke werkgroep het onderhoud van de begraafplaats aldaar voort.

In **Rotterdam**, in **Zuidland** en in **Schijndel** zijn er stenen gelijmd en rechtop gezet.

Een Joods bestuurslid schreef: *"Het is een eer om jullie te mogen kennen, juist tijdens alle roerige dagen om ons heen. Jullie zijn een baken van rust en jullie stralen vertrouwen en respect uit. Daarmee geven jullie het voorbeeld hoe het ook anders in de huidige wereld kan zijn!"*

Met een team van 8 van onze mensen is er opnieuw 5 dagen gewerkt in **the Chamber of Holocaust** in **Jeruzalem**.

De leiders van deze gedenkplaats schrijven: "De Nederlanders hebben 210 gedenkstenen gerestaureerd. Sommige stenen lagen in gruzelementen, maar met veel liefde en geduld zijn ze weer aan elkaar gepuzzeld, geplakt en op hun plaats teruggehangen. Verder is er geletterd en geschilderd. Het is zo enorm opgeknapt en de Orthodoxe gemeenschap is heel blij. Het was een voorrecht om dit werk te mogen doen en wij zijn dankbaar dat men ons toeliet om dit uit te voeren. Als werkers hebben we keihard aangepakt; hebben we met elkaar opgetrokken, gehuild en gelachen. Heel hartelijk dank aan het team van Boete en Verzoening, het was een enorm voorrecht om jullie bij ons te hebben! En bovenal: dank aan onze God, Die houdt van de Joden en van de heidenen uit de volkeren en Die ons opdraagt om bruggen te bouwen naar elkaar!"

Presentatie Derde druk boekje “Een Spijker aan de Brug”

Op 29 januari 2023 mocht Kees Sybrandi de derde druk van ons boekje over de motivatie van ons werk aan de Joodse Begraafplaatsen presenteren aan Opperrabbijn Jacobs.

Na de ontvangst van het boekje sprak de Opperrabbijn de aanwezigen toe. “Ik voel me thuis te midden van u allen als Boete & Verzoening, omdat ik weet wat voor verbintenis we hebben. We kennen elkaar al ik weet niet hoe lang. Niet alleen kennen, maar we voelen met elkaar mee, we voelen voor elkaar.

En wat u doet aan onderhoud op de begraafplaatsen, is niet alleen wat u doet, maar juist ook waarom u het doet, uw motivatie. Het is ook de manier waarop het gedaan wordt, en de uitstraling van hoe u zich inzet voor de Joodse gemeenschap.”

“Er is een geschiedenis”, zo ging de Opperrabbijn verder. “En onder die geschiedenis hebben wij Joden geleden. En de christenen als Kerk, uitzonderingen daargelaten, hebben wel die geschiedenis gemaakt, die kon plaats vinden. Maar ons samenzijn hier, en wat u doet, dat reikt verder, dat wordt door de joodse gemeenschap gezien, dat wordt gehoord. U bent a.h.w. ambassadeurs voor de verzoening, voor het samenkomen van Joden en christenen.

Want niet alle christenen zijn zo gesteld op Joden, ook nu niet. En, ja, er heerst veel achterdocht bij de Joden ten aanzien van christenen.

Dat is zo. En daarom is het des te belangrijker, ik vecht er tegen, want we mogen niet generaliseren. Maar er zijn, God zij dank, groepen zoals u, die daartegen vechten. En ik vecht daar ook tegen. Wat in het verleden gebeurd is, dat is het verleden. En we moeten proberen, dat verleden hand in hand te herstellen.

En ik denk dat dit gebeurt door het geweldige werk wat u doet. U sticht de Joodse gemeenschap, want de Joodse gemeenschap heeft een erfenis van 243 begraafplaatsen in Nederland, die ze zelf helemaal niet konden onderhouden. “

De Opperrabbijn vervolgde: “Jullie helpen ons met het conserveren, bewaren van die erfenis. Een kleinigheidje kun je denken, maar de boodschap die er van uitgaat, de uitstraling, is van vitaal belang voor de Joodse gemeenschap om te zien.

Als ik in Israël ben, dan praat ik over jullie, wat jullie doen (en ook over “Christenen voor Israël” die ook geweldig werk doen). Als men dat hoort, dan gelooft men het soms helemaal niet, dat dit bestaat.

En dan is zo’n boek (en hij wijst op het boek “Een ‘Spijker aan de Brug’”) – ik zeg bewust niet ‘zo’n boekje’, want dat klinkt denigrerend- het is niet dik, het is niet groot, maar de inhoud is heel erg fascinerend. Het is een enorme boodschap, een boodschap naar de Joodse gemeenschap: “Ja, er is van alles gebeurd, maar er zijn ook christenen die er totaal anders over denken. En dat doe ik met zo’n boek.”

En u, als die foto’s weer eens verschijnen in het NIW, dat u ergens zit met een kwastje om de grafzerken te schilderen, dat wordt gezien. Dat straalt uit. Het straalt uit naar de Joodse gemeenschap en ook naar de niet-Joodse gemeenschap. Jullie werk is bekend en het heeft invloed. “

“Wat ik wil zeggen”, zei de Opperrabbijn, “dat dit boek, wat hier in staat, en wat inmiddels ook in andere talen is verschenen, dat dit veel meer is, dan een boek met een geschiedenis met inhoud en een verhaal. Het is een monument.

Ik ben dankbaar, dat u allen zich inzet voor het Jodendom, voor Israël en dat we samen mogen strijden tegen antisemitisme en alle andere vormen van racisme. Dank voor het boek, ik neem het mee. God zegene u allen tot in lengte van jaren”. Zo sprak de Opperrabbijn.

Een “Tweede Eerste juli”

Op 10 juni mochten we in Utrecht het boek “Een tweede ‘Eerste juli’” presenteren aan de Surinaamse gemeenschap.

Het kerkgebouw zat vol, met voor het grootste deel gekleurde mensen, die met ontroering naar de toespraak van Kees luisterden en de boeken in ontvangst namen.

Kees zei: “Veel Nederlanders hebben werkelijk diepe spijt van de slavernij en de gevolgen daarvan voor nakomelingen van de tot slaaf gemaakte Afrikanen. Daarom maakten Wout Bouwman en ik twee bootreizen over de rivieren naar dorpen in het Surinaamse binnenland, om deze schuld te erkennen.

In dit boek wordt verteld over de wekenlange bootreizen langs die dorpen, en hoe de inwoners van al die dorpen op hun bezoek gereageerd hebben. Een vrouw was zo geroerd en enthousiast door de vraag om vergeving van deze blanke mannen, dat ze riep: *“Dit is een tweede ‘Eerste Juli!’* (Ze bedoelde: De eerste juli is onze bevrijdingsdag, maar deze dag brengt ons óók een bevrijding, namelijk van de verachting slaaf te zijn.)

Over deze reis is eerder al een jeugdboek verschenen, *Mek’ den Sabi!’* genaamd. (Vertel het ze toch!) Ons bestuurslid Harriët Tamminga, heeft het boekje opnieuw laten drukken.

Reactie van de koning op het toesturen van het boekje:

“Graag bedank ik u hartelijk voor uw brief van 15 juni j.l. waarmee u een exemplaar van het boek ‘Een tweede Eerste juli’ aanbiedt.

De koning heeft het bijzonder op prijs gesteld dat u hem dit boek aanbiedt. Het geeft op indringende wijze aan, welke sporen de slavernij in Suriname heeft nagelaten en hoe de doorwerking daarvan tot op de dag van vandaag voelbaar is. Tegelijkertijd geeft het ook een beeld van hen die zich inzetten voor erkenning, herstel en verzoening.

Met nogmaals dank en gevoelens van de meeste hoogachting.”

Einde van onze bankrekening en opheffen van de stichting

Aangezien de giften voor V&H geleidelijk aan zijn verminderd, en de bankkosten maandelijks betaald moeten worden, besluit het bestuur van onze stichting Vernieuwing en Herstel met ingang van 1 februari 2024 de bankrekening te beëindigen.

Vanwege zijn hoge leeftijd is Kees Sybrandi (86) de werkzaamheden voor de stichting gaan afbouwen. Daarom neemt het bestuur het besluit om de stichting op te heffen bij de Kamer van Koophandel.